

پرچم‌های پدران ما

در میان ۳۲ تیم حاضر در جام جهانی و در غیاب آمریکا و چین، ژاپن قدرتمندترین اقتصاد را دارد. ژاپنی‌ها ممکن است دیر سراغ چیزی بروند، ولی با سخت‌کوشی ذاتی‌شان به سرعت در آن قدرت‌نمایی می‌کنند. فوتبال و فین‌تک دو حوزه‌ای هستند که آنها دیرتر از انتظار وارد آن شدند و در هر دو هم خوش درخشیدند

ژاپن

ژاپن از کشورهای قدیمی دنیا بوده و نامش با زلزله عجین شده است. سالانه به‌طور متوسط ۱۵۰۰ بار زلزله مناطق مختلف ژاپن را می‌لرزاند، با این حال هیچ کدام از این زمین‌لرزه‌ها به اندازه جنگ جهانی دوم این کشور را زیرورو نکرد. در جنگ جهانی اول این کشور با متفقین هم‌پیمان بود، ولی با چرخش در مواضع در جنگ دوم علیه آنها جنگید؛ جنگی که با بمباران شیمیایی هیروشیما و ناکازاکی پایان یافت، پایان تلخی که شاید برای دنیا بهتر از تلخی بی‌پایان جنگ بود. ژاپن بعد از این بمباران یک کشور ویران واقعی بود؛ هشت میلیون کشته و زخمی، ۱۳ میلیون بیکار و مردمی که از گرسنگی وسایل خانه خود را می‌فروختند تا مواد غذایی را که تا ۶۰ برابر گران شده بود، بخرند.

بعد از ویرانی جنگ، ژاپنی‌ها توانستند هم کشورشان را بازسازی کنند و هم به یکی از قدرت‌های اقتصادی جهان تبدیل شوند. سخت‌کوشی، قناعت و پس‌انداز مردم در کنار همت دولت‌مردان ژاپن، معجزه اقتصادی را در این جزیره دور ممکن کرد.

اقتصاد

ژاپن یکی از قدرت‌های اقتصادی دنیاست و تولید ناخالص داخلی آن بیش از پنج هزار میلیارد دلار در سال؛ یعنی در جایگاه سوم بعد از آمریکا و چین است؛ بنابراین ژاپن تا همین جای کار از ۳۱ تیم دیگر حاضر در روسیه جلوتر است. سرزمین آفتاب تابان از نظر منابع طبیعی کشور فقیری است و بیشتر جزیره‌ها و خاک آن کوهستانی و آتشفشانی است. شاید همین موضوع باعث

تاکه‌یکو ناکاو

تاکه‌یکو ناکاو یک سیاستمدار اهل ژاپن است، او در حال حاضر رئیس هیات‌مدیره بانک توسعه آسیایی است.

شده ژاپنی‌ها به دنبال راه‌های دیگری برای پول در آوردن باشند. دولت هم در این زمینه همکاری کرده و بخش صنعت این کشور بعد از جنگ جهانی دوم به پیشرفت خوبی دست یافت. رابطه دوستانه ژاپن بعد از جنگ با آمریکا هم به کمک آنها آمد تا در فناوری‌های پیشرفته به یک گول در دنیا تبدیل شوند. ژاپنی‌ها زمانی تخصص‌شان تولید کالاهای بی‌کیفیت بود و رویای آنها این بود که ساخت ژاپن معادل کیفیت شود؛ رویایی که سال‌هاست تحقق یافته و در آمریکا آنهايي که دوست دارند اتومبیل‌های باکیفیت، بادوام و کم‌خرج سوار شوند، حتما سراغ انتخاب‌های ژاپنی مانند تویوتا می‌روند.

در نبود منابع طبیعی، صادرات محصولات صنعتی، اقتصاد ژاپن را نجات داده است. تجهیزات حمل‌ونقل، اتومبیل، صنایع الکترونیکی و صنایع شیمیایی از مهم‌ترین محصولات صادراتی ژاپن هستند. در دهه‌های ۶۰ و ۸۰ میلادی، ژاپن رشد اقتصادی بالایی را تجربه کرد. متوسط رشد ۱۰ درصدی در دهه ۶۰ و پنج‌درصدی و چهاردرصدی در دهه‌های ۷۰ و ۸۰ میلادی در ژاپن نشان از افزایش تولید و درآمد سرانه ملی این کشور در دهه‌های پایانی قرن بیستم دارد. در این دهه‌ها ژاپن بودجه دفاعی خود را فدای رشد اقتصادی خود کرد. با این حال بعد از دهه ۸۰ ژاپن دیگر این رشد اقتصادی رویایی را تجربه نکرد. دهه ۹۰ رشد اقتصادی آنها از ۱.۵ درصد بالاتر نرفت. ژاپن از سال ۱۹۷۸ تا ۲۰۱۰ که چینی‌ها از آنها پیشی گرفتند، همواره دومین اقتصاد بزرگ جهان بودند.

«بانک ژاپن» در سال ۱۸۸۲ به‌عنوان بانک مرکزی این کشور تحت قانون بانک مرکزی ژاپن تأسیس شد. این بانک در طول زمان جنگ (۱۹۴۲) دوباره سازمان‌دهی شد؛ به‌طوری که فعالیت‌های اقتصادی کلی کشور به اندازه کافی

JCB

JCB در سال ۱۹۶۱ به عنوان دفتر اعتبارات ژاپن تاسیس شد و موقعیت خود را با خرید دفتر اعتبارات اوساکا تثبیت کرد. کارت های این شرکت در ۲۰ کشور صادر و در ۱۹۰ کشور پذیرش می شوند. در سال ۲۰۰۶ و پس از قرارداد همکاری با شبکه دیسکاور، پذیرش کارت های JCB در آمریکا افزایش یافت. همچنین پس از تاسیس JCBUSA این کارت ها در برخی از ایالت های آمریکا نیز صادر می شوند. در حال حاضر در سراسر دنیا ۹۱ میلیون دارنده کارت و ۲۹ میلیون فروشنده، پذیرندگی این کارت ها را به عهده دارند.

آکی هیوتا: امپراطور ژاپن

امپراطور در امتداد علاقه پدرش به زیست شناسی دریایی، یک محقق ماهی شناسی مشهور است و مطالعات تخصصی در رده بندی خانواده گامماهیان دارد. او همچنین مقالاتی در خصوص تاریخ علم در ژاپن طی دوره های ادو و میجی دارد که در ساینس و نیچر به چاپ رسیده اند. در سال ۲۰۰۵ یک گاو ماهی جدید کشف شد، به افتخار او اکسیر یاس آکی هیوتا نامیده شد.

توکوشیچی نومورا

توکوشیچی نومورا III (زاده ۱۷ اگوست ۱۸۷۸ - در گذشته ۱۵ ژانویه ۱۹۴۵) کارآفرین و بانکدار ژاپنی بود که در سال ۱۹۲۵ شرکت خدمات مالی و بانکداری نومورا را در شهر اوساکا بنیان نهاد. این شرکت هم اکنون به عنوان یکی از بزرگ ترین شرکت های خدمات مالی ژاپن شناخته می شود.

مهم ترین بانک ها

توکیو میتسوبیشی یو اف جی، ال تی دی

مدیر عامل: کاتسانوری ناگایاسو

تعداد پرسنل: ۱۱۰۹۳۶ نفر

تعداد شعبه: ۸۶۸

بانک توکیو میتسوبیشی یو اف جی، ال تی دی بزرگ ترین بانک ژاپن است که در تاریخ یکم ژانویه ۲۰۰۶ تاسیس شده است. ۱۸ نوامبر ۲۰۱۴ دپارتمان خدمات اقتصادی نیویورک ایسن بانک را به خاطر پنهان کاری و ارائه گزارش های غیرواقعی درباره مبادلات مالی مرتبط با کشورهایی که تحت تحریم های آمریکا قرار دارند، به پرداخت جریمه ای ۳۱۵ میلیون دلاری محکوم کرد. گروه مالی میتسوبیشی یو اف جی، در زمینه ارائه خدمات بانکداری خرد، بانکداری شرکتی، بانکداری سرمایه گذاری و بانکداری اختصاصی، همچنین عرضه انواع وام و ارائه خدمات کارت های اعتباری، فعالیت می کند. این گروه بازاری مالی کمپانی میتسوبیشی بوده و هم اکنون یکی از ارکان اصلی این شرکت محسوب می شود. گروه مالی میتسوبیشی یو اف جی در سال ۲۰۰۵ از ادغام گروه مالی توکیو میتسوبیشی (دومین بانک بزرگ ژاپن) و شرکت یو اف جی هلدینگ (چهارمین بانک ژاپن، مستقر در اوساکا) راه اندازی شد.

سومیتومو میتسوبی

مدیر عامل: تاکاشی کانیه

تعداد پرسنل: ۲۲۵۲۴ نفر

تعداد شعبه: ۴۴۴

بانک سومیتومو میتسوبی، بانکی ژاپنی است که زیر مجموعه گروه مالی سومیتومو میتسوبی به شمار می آید و از سال ۲۰۰۹ به عنوان دومین بانک بزرگ ژاپن شناخته می شود. بانک سومیتومو میتسوبی در سال ۱۹۹۶ از ادغام چندین بانک کوچک و بزرگ ژاپنی راه اندازی شد که شناخته شده ترین آنها عبارتند از: ساهورا بانک (۱۸۷۶) و سومیتومو بانک (۱۸۹۵). شعبه مرکزی این بانک در چیودای، توکیو قرار دارد و هم اکنون مالک شبکه ای از ۴۴۴ شعبه بانک در سراسر جهان است. گروه مالی سومیتومو میتسوبی، شرکت مادر تخصصی خدمات مالی و بانکداری ژاپنی است که طیف وسیعی از خدمات بانکی شامل بانکداری خرد و بانکداری شرکتی، بانکداری اختصاصی، بانکداری سرمایه گذاری و مدیریت سرمایه گذاری، وام مسکن و کارت های اعتباری را ارائه می کند. گروه مالی سومیتومو میتسوبی در سال ۲۰۰۲ راه اندازی شد و در حال حاضر با دارایی بالغ بر ۱،۸ تریلیون دلار، پس از گروه مالی میتسوبیشی یو اف جی به عنوان دومین بانک بزرگ ژاپن شناخته می شود.

چیبا

مدیر عامل: ژیان ژائو

تعداد پرسنل: ۴۴۵۴ نفر

تعداد شعبه: ۱۸۱

چیبا بانک، بانکی ژاپنی است که هم اکنون با در اختیار داشتن دارایی معادل ۱۱،۳۷ تریلیون ین، سومین بانک بزرگ ژاپن، بر پایه میزان دارایی ها، محسوب می شود. چیبا بانک در سال ۱۹۴۳ راه اندازی شد و در حال حاضر مالک شبکه ای از ۱۷۸ شعبه ارائه خدمات بانکداری در ژاپن است، همچنین دارای پنج شعبه بین المللی در شهرهای نیویورک، لندن، شانگهای، سنگاپور و هنگ کنگ است. شعبه مرکزی این شرکت در شهر چیبا، استان چیبا قرار دارد و سهام آن در بازار بورس توکیو معامله می شود.

ژاپن

نیپون یانیهون

قاره:

آسیا

نوع حکومت:

مشروطه سلطنتی

شعار:

فرمانروایی اعلیحضرت

امپراتور:

آکی هیتا

نخست وزیر:

شینزو آبه

پایتخت:

توکیو

زبان رسمی:

ژاپنی

مساحت:

۳۷۷۹۷۲ کیلومتر مربع (رتبه ۶۱)

جمعیت:

۱۲۷ میلیون نفر (رتبه ۱۰)

رتبه شاخص توسعه انسانی:

۱۷

واحد پول:

ین

تولید ناخالص داخلی اسمی:

۵ میلیارد دلار (رتبه ۳)

تولید ناخالص داخلی سرانه:

۴۰۴۸۹ دلار (رتبه ۲۰)

سفیر ژاپن در ایران:

هیرویاسو کوبایاشی

وبسایت بانک مرکزی: www.boj.or.jp

افزایش یافت. قانون سال ۱۹۴۲ چندین بار پس از جنگ جهانی دوم اصلاح شد که از جمله آن تغییر سال ۱۹۴۹ برای ایجاد هیات مدیره سیاسی به عنوان بالاترین بدنه تصمیم گیری در بانک بود. قانون ۱۹۴۲ به طور کامل در ژوئن ۱۹۹۷ تحت دواصل استقلال و شفافیت تجدید نظر شد. تعداد شعبه های بانک ها در ژاپن در طول ۱۵ سال گذشته روند نزولی داشته است. در سال ۲۰۱۴ به ازای هر یکصد هزار بزرگسال ژاپنی، حدود ۳۵ شعبه بانک وجود داشت که این رقم در سال ۲۰۱۶ به حدود ۳۴ رسید. از نظر تنوع بانکی در این کشور حدود ۲۰۰ بانک فعالیت می کند.

سیستم های پرداخت

JCB در سال ۱۹۶۱ به عنوان دفتر اعتبارات ژاپن (Japan Credit Bureau) تاسیس شد و موقعیت خود را با خرید دفتر اعتبارات اوساکا تثبیت کرد. کارت های این شرکت در ۲۰ کشور صادر و در ۱۹۰ کشور پذیرش می شوند. در سال ۲۰۰۶ و پس از قرارداد همکاری با شبکه دیسکاور، پذیرش کارت های JCB در آمریکا افزایش یافت. همچنین پس از تاسیس JCBUSA، این کارت ها در برخی از ایالت های آمریکا نیز صادر می شوند. در حال حاضر در سراسر دنیا ۹۱ میلیون دارنده کارت و ۲۹ میلیون فروشنده، پذیرندگی این کارت ها را به عهده دارند. JCB علاوه بر دیسکاور، با شبکه های بین المللی یونیون پی، دینرز کلاب و آمریکن همکاری های بین المللی برقرار کرده است. در این شرکت ۲۷۰۶ نفر فعالیت می کنند. در سال های اخیر صحبت هایی از طرف برخی مسئولان بانک مرکزی برای اتصال به این شبکه مطرح شده بود، منتها تا امروز هیچ ارتباطی بین شبکه پرداخت ایران و ژاپن برقرار نشده است.

تیم ملی ژاپن

لقب: آبی سامورایی
حضور در جام جهانی: ۵ مرتبه
افتخارات: رکورددار قهرمانی در جام ملت‌های آسیا با
چهار عنوان قهرمانی
رده‌بندی فیفا: ۶۱
سرمربی: آکیرا نیشینو
کاپیتان: ماکوتو هاسیه

خانواده سلطنتی

آکی هیتو امپراتور کنونی ژاپن و صدویست و پنجمین امپراتور این کشور از دودمان یاماتو است. او در ۱۹۸۹ به تخت نشست و ۳۰ آوریل ۲۰۱۹ کناره‌گیری می‌کند.

کازوئو ایشی گورو

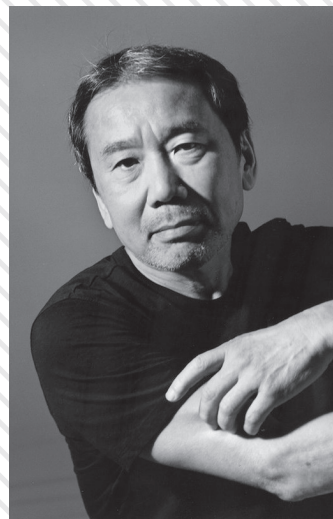
کازوئو ایشی گورو نویسنده انگلیسی ژاپنی تبار است که خانواده‌اش وقتی پنج‌ساله بود به انگلستان مهاجرت کردند. او یکی از شناخته‌شده‌ترین نویسندگان معاصر انگلستان است.

کوروساوا

آکیرا کوروساوا کارگردان شناخته‌شده ژاپنی در کنار فرانسیس فورد کاپولا و جورج لوکاس

کیتارو

ماساتوری تاکاهاشی آهنگ‌ساز و نوازنده ژاپنی در چهارم فوریه ۱۹۵۳ در شهر تویوهاشی در کشور ژاپن به دنیا آمد. بعدها دوستانش نام مستعار کیتارو را برای وی برگزیدند. او سابقاً ساکن ایالت کلرادو در آمریکا در مزرعه شخصی خود بوده، اما هم‌اکنون ساکن شهر سیاستویل در شهرستان سونوما در شمال سانفرانسیسکو است.

هاروکی موراکامی

هاروکی موراکامی نویسنده برجسته ژاپنی و خالق رمان کافکا در کرانه و مجموعه داستان بعد از زلزله است. داستان‌های او اغلب نیهیلیستی و سوررئالیستی و دارای تم تنهایی و از خود بیگانگی است.

ین

ین (با علامت: ¥) یکای پول ژاپن است. در ژانویه ۲۰۱۶ هر دلار آمریکا حدود ۱۲۰ ین ژاپن ارزش داشت. ین پس از دلار آمریکا و یورو، سومین یکای پول پر معامله در بازارهای بورس جهان است.

فین تک

اگر سنگاپور را هاب فین تک آسیا بدانیم، باید ژاپن را هم هاب ارزهای رمزنگاری شده دنیا بدانیم. گرچه چینی‌ها بیشترین ماینرهای بیت‌کوین دنیا را دارند، ولی نیمی از بیت‌کوین‌های دنیا در اختیار ژاپنی‌هاست و این کشور بیشترین زیرساخت‌ها را برای استفاده مردم از این ارز رمزنگاری شده دارد. همین یک سال پیش بود که دولت ژاپن بیت‌کوین را به‌عنوان ارز رسمی این کشور معرفی کرد. قانون جدید اجازه می‌دهد مردم قانونی و نه پنهانی از بیت‌کوین برای خریدوفروش استفاده کنند. این قانون برای جلوگیری از تکرار تجربه رسوایی مت‌گاکس، بزرگ‌ترین صرافی بیت‌کوین است که ۸۰۰ هزار بیت‌کوین آن دزدیده شد.

در مورد رگولاتوری مالی در ژاپن می‌گویند که فضایی محافظه‌کارانه دارد. دولت ژاپن پشتیبان این رویکرد محافظه‌کارانه است و به همین دلیل استانداردهای نوآوری نیز در این کشور بالاتر از سایر کشورهاست؛ تا جایی که بانک مرکزی ژاپن پیش‌قدم شد و فناوری زنجیره بلوک را مورد آزمایش قرار داد و قابلیت راه‌اندازی و اطمینان آن را سنجید تا خودش این فناوری را درک کند. از سال ۲۰۱۳ پروژه تولید ارز رمزنگاری شده ملی ژاپن کلید خورد و اکنون ارزش این ارز که موناکوین نام دارد حدود چهار دلار است.

بعد از جنگ جهانی دوم، ژاپن در مسیر توسعه قرار گرفت و توانست در زمینه فناوری گوی سبقت را از کشورهای آسیایی برآید. ژاپنی‌ها از نظر فرهنگی تفاوت‌هایی با بقیه دنیا دارند؛ شاید به همین دلیل است که وقتی همه‌جای دنیا تب استارت‌آپ بالا می‌گیرد در ژاپن شاهد این تب نیستیم. سال ۲۰۱۶ شرکت‌های سرمایه‌گذاری خطرپذیر ژاپن فقط ۹۶۰ میلیون دلار در استارت‌آپ‌ها سرمایه‌گذاری کردند؛ در حالی که این رقم در آمریکا در همان سال ۴۸ میلیارد دلار بود؛ گفتنی است استقبال از استارت‌آپ‌ها طی سال‌های اخیر افزایش پیدا کرده است.

بانک مرکزی ژاپن هم روی خوشی به فین تک نشان داده و رئیس کل این بانک آمادگی این بانک جهت حمایت از توسعه فین تک برای پیشرفت رفاه در خدمات مالی کاربران و فعالیت‌های اقتصادی را اعلام کرده است. مردم ژاپن تمایلی به گرفتن وام ندارند و برای بانک‌ها بهترین راه درآمد دریافت کارمزد است؛ بنابراین بانک‌ها تلاش می‌کنند از طریق استارت‌آپ‌های فین تک فرصت‌هایی برای درآمدزایی پیدا کنند و از طرف دیگر حواسشان به تهدید آنها علیه مدل‌های کسب‌وکار سنتی‌شان هم هست.

نگاهی به بزرگ‌ترین کسب‌وکارهای فین تک ژاپن نشان می‌دهد که محبوب‌ترین دسته در بین آنها، در زمینه ارزهای رمزنگاری شده فعالیت می‌کنند. با این حال بقیه کسب‌وکارها نیز به‌دنبال گرفتن بخشی از بازار هستند. استارت‌آپ‌های مدیریت سرمایه و مدیریت مالی از دیگر بخش‌های محبوب در فین تک ژاپن هستند. پرداخت و وام‌دهی نیز در مرحله بعدی قرار دارند. تامین سرمایه جمعی کمترین اقبال مردم را به دست آورده است.

حمل‌ونقل عمومی خصوصاً قطار در ژاپن پیشرفته است، بنابراین پرداخت هم در این سیستم توسعه یافته است. «سوئیکا» یک نوع کارت هوشمند در ژاپن است که برای پرداخت پول بلیت قطار یا اتوبوس مورد استفاده قرار می‌گیرد. سرویس‌دهی شرکت سوئیکا از سال ۲۰۰۱ میلادی آغاز شد.

این کارت را می‌توان از طریق دستگاه‌های خودکار فروش بلیت در بیشتر ایستگاه‌های قطار توکیو تهیه و خریداری کرد. مهر ماه ۱۳۹۵ هم اپلی‌پی وارد ژاپن شد. اپلی‌پی هر جایی که سرویس سوئیکا حضور دارد، پذیرفته می‌شود. همچنین برندهای بزرگ مالی ژاپن از اپلی‌پی پشتیبانی می‌کنند و مردم می‌توانند از این طریق در بسیاری از فروشگاه‌ها و رستوران‌ها هزینه خریدشان را پرداخت کنند.

استارت‌آپ‌های فین تک معروف

مانی فوروارد

مانی فوروارد، سرویس حسابداری شخصی آنلاین است که با ادغام اطلاعات حساب‌های بانکی، کارت‌های اعتباری، اینترنت‌بانک و تاریخچه خریدهای فرد با کارت اعتباری، هزینه‌های روزانه او را مدیریت می‌کند. اپلیکیشن مانی فوروارد روی سیستم‌عامل‌های اندروید و آی‌اواس قابل نصب است و نسخه دسکتاپ هم دارد. این استارت‌آپ سال ۲۰۱۲ در توکیو راه‌اندازی شد و تاکنون حدود ۴۳ میلیون دلار سرمایه جذب کرده است.

بیت‌فلایر

بیت‌فلایر یک صرافی و بازار مبادله بیت‌کوین است که API در اختیار مشتری می‌گذارد تا بتواند از طریق نرم‌افزار اختصاصی به اکانت‌هایش دسترسی داشته باشد و آنها را کنترل کند. همچنین سرویس‌های پرداخت تجارت الکترونیکی برای کسب‌وکارها ارائه می‌دهد تا کاربران بتوانند معاملات‌شان را با امنیت بالا در این پلتفرم جامع بیت‌کوین انجام دهند. سایت تامین سرمایه جمعی فاندفلایر هم امکان جمع‌آوری پول به‌صورت بیت‌کوین برای پروژه‌های مبتکرانه ایجاد می‌کند. بیت‌فلایر سال ۲۰۱۴ در توکیو راه‌اندازی شد و تاکنون نزدیک به ۳۴ میلیون دلار سرمایه جذب کرده است.

اسمارت‌اچ‌آر

اسمارت‌اچ‌آر استارت‌آپی است که به کسب‌وکارها خدمات پشتیبانی ارائه می‌دهد. اسمارت‌اچ‌آر یک نرم‌افزار مدیریت پرسنل مبتنی بر جمع‌سپاری دارد که کاربران از طریق آن فرم آنالیزی را تکمیل می‌کنند و در نهایت انواع متنوعی از فرم‌ها مانند مستمری بازنشستگی، بیمه کارکنان و سایر موارد مربوط به منابع انسانی به اداره‌های مربوط به آن خدمت ارسال می‌شود. اسمارت‌اچ‌آر سال ۲۰۱۳ در توکیو راه‌اندازی شد و در دسته‌بندی اینشورتک قرار دارد. این استارت‌آپ تاکنون حدود شش میلیون دلار سرمایه جذب کرده است.

پارادوکس فناوری در ژاپن

چرا در ژاپن هنوز از فکس و نوارهای کاست استفاده می‌شود؟ آن هم کشوری با وجود داشتن فناوری‌های پیشرفته در آن! آیا باور می‌کنید که هنوز در ژاپن مامورانی برای تنظیم چراغ‌های راهنمایی وجود دارند و بعضی از شرکت‌ها هنوز از نرم‌افزارهای ۱۰ سال پیش استفاده می‌کنند؟ در ژاپن هنوز نوارهای کاست ویدئویی فروخته می‌شود و حتی شرکت‌هایی مانند سونی، هنوز از فکس استفاده می‌کنند. به نظر می‌رسد شرکت‌های ژاپنی بر خلاف انتظار در زمینه پذیرش فناوری‌های نو در انجام کارهای داخلی خود، حدود ۱۰ سال از شرکت‌های کشورهای غربی عقب هستند. به‌سختی می‌توان پذیرفت کشوری که نخستین سیستم پرداخت بدون تماس، قطارهای فوق‌سریع و واکمن را ساخته، چنین وضعیتی داشته باشد؛ اما واقعیت این است. در ژاپن می‌شود صورت‌حساب‌ها را به‌راحتی با گوشی موبایل پرداخت کرد، اما کسی از کیف‌های پول الکترونیکی استقبال نمی‌کند، استفاده از اسکا‌پ اندک است و درآپ‌باکس دوست‌داشتنی هم طرفداری ندارد. با مثلاً بیت‌کوین! با اینکه ژاپن مهد بیت‌کوین دنیاست و برخی معتقدند ساتوشی ناکاموتو ژاپنی است، اما هنوز همین فناوری هم به‌صورت انبوه در این کشور مورد پذیرش قرار نگرفته است. همین یک سال پیش بود که تازه اپلی‌پی به ژاپن رسید. همه اینها در حالی است که ژاپن، بهترین زیرساخت اینترنتی دنیا را دارد! مشکل در کجاست؟ کارشناسان می‌گویند، علت این پدیده عجیب‌وغریب این است که شرکت‌های کوچک و متوسط، ۹۹/۷ درصد از ۴/۲ میلیون شرکت ثبت‌شده این کشور را تشکیل می‌دهند؛ بنابراین قسمت مهمی از اقتصاد ژاپن را که سومین اقتصاد بزرگ دنیا و بزرگ‌ترین اقتصاد حاضر در جام جهانی است، نه شرکت‌های چندملیتی شناخته‌شده، بلکه همین شرکت‌های کوچک می‌گردانند. فرهنگ رایج در این شرکت‌ها نیز فرهنگی محافظه‌کارانه است، بر این اساس پست کردن نامه‌های کاغذی و فکس، حتی فکس‌هایی که با دستخط عادی نوشته شده‌اند، طرفدار دارد. حتی شرکت‌هایی که فناوری‌های پیشرفته‌ای در محصولات خود ارائه می‌دهند، کارکنان خود را مجبور می‌کنند که از سرویس‌های ایمیلی استفاده کنند که شبیه سیستم‌های ایمیل سال ۱۹۹۷ است. در بسیاری موارد از سیستم ایمیل و ارتباط داخلی Cyboz استفاده می‌شود که با آن فقط می‌توان متن ارسال کرد. به‌علاوه سرورهایی که برای این کار استفاده می‌شوند، آنقدر کوچک هستند که کارکنان مجبورند هر از چندگاه، ایمیل‌های قدیمی خود را پاک کنند تا جا برای ایمیل‌های جدید باز شود! در بسیاری جاها اصلاً نمی‌شود از درآپ‌باکس یا ابزارهای مشارکتی دیگری مانند Basecamp صحبتی به میان آورد. روسا حتی مشتاقند که اطلاعات را از طریق سی‌دی ارسال کنند! تحت چنین شرایطی، کاهش خلاقیت، قابل پیش‌بینی است. سوی دیگر این فرهنگ، شاید محافظه‌کار بودن ژاپنی‌ها و ترس آنها از سرعت اطلاعات باشد. شاید به همین خاطر است که آنها ترجیح می‌دهند تا حد ممکن کارها را به‌صورت آفلاین انجام دهند؛ ولی همین عادت به انجام دادن کارها به‌صورت آنالوگ به مشکلی برای خلاقیت سازنده ژاپنی‌ها تبدیل شده است؛ از سوی دیگر همین استفاده نکردن از فناوری‌های تازه، باعث به‌کارگیری نیروهای انسانی بیشتر شده، به‌طوری که نرخ بیکاری در ژاپن بسیار پایین و در حد ۳/۴ درصد است. آلدوس هاکسلی، نویسنده دنیای قشنگ نو، تعبیری دارد با عنوان جهالت خودخواسته یا «ندانستن به خاطر نخواستن دانستن». به نظر می‌رسد ژاپنی‌ها از نظر فنی مشکلی در استفاده کردن از فناوری در کسب‌وکارهایشان نداشته باشند، اما آنها تا زمانی که نتوانند سوار یک فناوری شوند، از آن استفاده نمی‌کنند؛ حتی اگر خودشان آن فناوری را تولید کرده باشند. در اینکه ژاپنی‌ها مردم عجیبی هستند، شکی نیست و مطمئناً آنها ویژگی‌هایی در رفتارهایشان دارند که درک آن برای ما ساده نیست. با این حال می‌شود از این روحیه محافظه‌کارانه آنها درس گرفت؛ وقتی بدانیم که بسیاری از کسانی که در کسب‌وکارهای ایرانی کار می‌کنند به‌روزترین ابزارهای سخت‌افزاری و نرم‌افزاری دسترسی دارند، اما سوار آن نیستند. سال‌ها پیش درباره پول می‌گفتند که پول برده خوبی است، اما ارباب خوبی نیست! این جمله را می‌توان به فناوری هم تعمیم داد. فناوری برده خوبی است، اما ارباب خوبی نیست و ژاپنی‌ها تلاش می‌کنند فناوری برده آنها باشد، نه ارباب‌شان!